כחובות נו. ט"ם פנו: ט"ם

סנהדרין כח: וע"ש ול"ען,

ב) מענית כו:, ג) ושם

כט: , ד) נשייך לע"ח], כט: , ד) נשייך לע"ח], ס) [רש"ל], ו) ל"ל לחשעה

באב. יעב"ך, ז) [לקמן סב:], ח) [ל"ל דיוסף הכהן], ט) [ל"ל ביוסף הכהן], ט) [ל"ל ניוסף

הכהן],

עין משפם נר מצוה צו א מיי פ"י מהלכות

אישות הלכה י"ד נוור

שו"ע ה"ח סימן מקנ"ה מעיף א: צה ב מיי פ״ה מהלכום יבוס הלכה יא סמג עשין ג טוש"ע אה"ע סימן קסא סעיף ח: מבי ג מיי׳ שם הלכה ט

טור ש"ע שם סעיף

מוסף רש"י

בו בן - ו ש' לא ארגן. אין אנינות חל עליו לאיסור אכילת קדשים (ב"מ יח.) אם מתה אינו נאסר בקדשים מחמת לנינות (חוהדריו רח:). ולא מיטמא לה. אם כהן הוא (שם ושם) דכתיב כי חס יהארו והיינו אחרה והאי לאו שארו הוא דלא באו עדיין לידי קירונ נשר (ב"מ שם). וכן היא לא שם). וכן היא לא אונבת. אינה נאסרת באנינות מיתתו בקדשים (חוהדריו מיטמאה לו. לאו משום כהונה קאמר, דאין כהנות מחהרות על דכתיב בני אהרן, אלא אינה זקוקה לטמא לו, לא כהנת ולא ישראלית, שמנוה להתעסק בשבעה מתי האמורים בפרשה, דכחיב לה ינומא. וחניא לה מטמאים אותו בעל כרחו ומעשה ביוסף הכהן כו' בתורת כהנים (ב"מ יח. כתורת כהנים (ב"מ יח. וכעי"ז כתובות נג. פט:) לוו: אינה מצווה להתעסק בו, ואיידי דתנא לא אוננת תנא ולא מטמאת, ולאו דוקא, דנשים דכהונה לא החהרו על הטומלה (סנהדרין כח: ובעי"ז לעיל כט:) ולות דלא גרסי אינה מטמאה (סנהדרין שם) ולי נראה ולא מיטמאה כגון ברגל שישראלים מוחרים על הטומאה מובנבלחם לא תגעו במס' ה"ה ולעיל רויי). מחה אינו יורשה. נדונית בית אביה דלא תקון רושת הבעל עד שתכנס יש העוסר לשלוחים העובות נג.) או: דירושת הבעל נפקא לן משארו הקרוב אליו ממשררי יירש אורר הקרוב מכיו נונושפוטו וירש אותה בב"ב (קיא:) והא לאו שארו הוא (ב"מ 'ח: וכעי"ז כתובות פט:)**,** מנה מאתים כתובתה. ותוספת אם כתב לה הארופין מוקמינן לה צענים אוחזין (סנהדרין כח:). שבת שחל תשעה בשנים

באב כו'. שנוע (תענית

.(:17

ולית ליה לרבי יוםי להבחין לית ליה. ורדופה וחברותיה דנקט לעיל משום ר״מ: אי הבי היינו רבי יהודה. השתא לא בעי

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

ולית ליה לרבי יוםי להבחין 6 לית ליה

ואיבעית אימא לעולם אית ליה ואימא רבי

יוםי אומר כל ארומות גרושות ינשאו אי הכי

היינו ר' יהודה איכא בינייהו נשואה ליארם

רבי יהודה סבר נשואה מותרת ליארם ורבי

יוםי סבר נשואה אסורה ליארם וסבר ר' יוםי

נשואה אסורה ליארס והתניא רבי יוסי אומר

כל הנשים יתארסו חוץ מן האלמנה מפני

האיבול וכמה איבול שלה שלשים יום וכולן

. לא ינשאו עד שיהו להן ג' חדשים האי מאי

קושיא אילימא דקתני רבי יוםי אומר כל

הנשים יתארסו מי אלימא ממתני' דאוקימנא

בארוסות גרושות ינשאו ה"נ כל ארוסות

גרושות ינשאו אלא מסיפא דקתני וכולן לא

ינשאו עד שיהו להן ג' חדשים אינסובי הוא

דלא הא איתרוםי שפיר דמי אמר רבא תריץ

ואימא הכי ר' יוםי אומר כל ארוםות גרושות

ינשאו חוץ מן האלמנה מפני האיבול וכמה

איבול שלה שלשים יום ונשואות לא יתארסו

עד שיהא להן שלשה חדשים ואלמנה מן

האירוסין מי אית לה איבול והתני רבי חייא

בר אמי שאשתו ארוסה לא אונן ולא מיממא

לה וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו מתה

אינו יורשה מת הוא גובה כתובתה אלא

תנאי היא דתניא מראש חדש ועד התענית

העם ממעמין מעסקיהן מלישא ומליתן

מלבנות ולנמוע ומליארם ומלישא ישבת

שחל תשעה באב בתוכה אסור לספר ולכבס

(ואסור ליארם) וי"א יכל החדש אסור מתקיף

לה רב אשי ממאי דליארם ליארם ממש

"דלמא למיעבד מעודת אירוסין הוא דאסור

הא ליארם שפיר דמי אי הכי מלישא לינשא

נמי למיעבד מעודת נשואין הוא דאמור הא

לישא שפיר דמי הכי השתא בשלמא נשואין

בלא מעודה איכא שמחה אלא אירומין בלא

סעודה מי איכא שמחה אלא אמר רב אשי

שאני אבילות חדשה מאבילות ישנה ושאני

אבילות דרבים מאבילות דיחיד: מתני"

ארבעה אחין נשואין ארבע נשים ומתו אם

רצה הגדול שבהם לייבם את כולן הרשות

בידו ימי שהיה נשוי לשתי נשים ומת ביאתה

או חליצתה של אחת מהן פומרת צרתה

למימר דאיכא בינייהו איבול דלא מסתברא ליה למימר שלא יחוש רבי יהודה באיבול לענין נישואין כדפי׳ בקונטר׳ אע״ג דלפי המסקנא ליכא איבול בארוסה מ"מ למאי דס"ד

השתח דחיכת חיבול בחרוסה חיו סברא לומר שלא יחוש ר' יהודה לעניו נישואין: שאני בין אבילות חדשה. פי׳ בקונט׳ דאבילות דתשעה באב דהוי ישנה ודרבים קילא וקשיא דאכתי תקשי ק"ו כדמעיקרא ומפרש ר"ת שחני בין חבילות חדשה שחסרו ליחרם לפי שבחדשה יש להחמיר מבישנה משא"כ באבילות ישנה ובאבילות דרבים יש להחמיר טפי לענין משא ומתן מאבילות דיחיד דמשא ומתן שהוא דבר של פרהסיא אם יעסקו בפרקמטיא כל היום יבאו ויאמרו שאין חוששין להתאבל על ירושלים ולא דמי לאירוסין שאין אלא שעה אחת וכדאוקמי׳ בקודם דקודם אבל בשבת שחל תשעה בחב להיות בתוכה אסור ליארם דאי שרי אכתי איכא ה"ו דכיבום ומיהו במגילת סתרים מתיר ליארם אפילו בט׳ באב שלא יהדמנו אחר ברחמים והביא ראיה מירושלמי ול"ל דבאבילות דרבים יש להחמיר נמי בכיבום דכיבום נמי דבר של פרהסיא שלא יהו כולם עוסקים לכבם ולספר וליפות עלמס ונראים שאין חוששין להתאבל כלל וא"ת דהכא אסרי׳ ליארס תוך שלשים ובפרק בתרא דמו"ק (דף כג. ושם) תני כל שלשים יום לנישוחין משמע דליארס שרי וי"ל דההיא כרצי יהודה דשרי אי נמי נשואין נקט לאשמועינן דאפילו נשואין שרי מיד לאחר שלשים יום אע"פ שבאשתו קתני דנריך להמתין ג' רגלים ונראה לר"ת דאע"ג דאסרינן באביו ובאמו בית השמחה עד י"ב חדש מ"מ מותר לישא אחר שלשים משום מלות פריה ורביה דכל ל' יום לנשואין סתמא קתני אפילו באביו ובאמו דלא מפליג אלא באשתו ואע"ג דקיים פריה ורביה שרי דהלכה כר׳ יהושע דאמר בהבא על יבמתו טישא אשה בזקנותו שנאמר בבקר זרע את זרעך (קהלת יא) ואם יש לו בנים קטנים מותר לכנום אפילו תוך ז' או שחין לו בנים כלל או לכל הפחות אחר שבעה כדמשמע בעובדה ח׳ דר׳ יוסף הכהן (מו"ק דף כג.) דבעוד שהיה בבית הקברות אמר לאחותה לכי וגדלי בני אחותך ומשמע דכנסה לאלתר מדקתני

אעפ"כ לא בא עליה אלא לזמן מרובה ומפרש התם דהיינו ל' ומשמע דלא בא עליה אבל נשואין הוו ור"ח הביא הירושלמי דהתני אע"פ שכנסה לא הכיר בה עד לאחר שלשים ומעשה באחת משודכת שמת אחיה לאחר הזמנת קרואים סמוך לחופה והתיר לכונסה תוך שלשים משום פריה ורביה דבעל מאחר שאם לא ישא את זו לא ישא אחרת ושמא אפי׳ אם לא היתה משודכת היה מתיר מאחר שחפץ בה יותר מאחרת כדאשכחן ש ברבי יוסף הכהן דמשום פרנסת בניו אשתראי אע"פ שהיתה אבילה מאחותה ומיהו התם לא אפשר באחרת לפי שמרחמת על בני אחותה יותר משאר נשים והא

דאסר במתני׳ ליארס תוך שלשים ולא מפליג אפילו רולה לינשא למי שיש לו בנים קטנים או למי שאין לו בנים כלל לפי שלריכה להמתין עדיין לינשא עד שלשה חדשים משום הבחנה ועוד אומר ר"ת דמי שאין לו בנים מותר לישא ולבעול תוך ל' דלא מקיימא מצות פריה ורביה אלא בבעילה אבל תוך ז' ימי אבילות אסור לכנוס כדמוכח בריש כחובות (דף ד. ושם) דלא שרי אלא בטבחו טבוח ויינו מזוג ובמת אביו של חתן או אמה של כלה דוקא ובשאין לו בנים מיירי התם מדקאמרינן התם דאביו של חתן קטרח יורבי יוסף הכהן אף על פי שדבר עמה בבית הקברות לא כנס עד אחר שבעה או שמא משום פרנסת בנים שרי לכנוס אפילו חוך שבעה וק"ק לפירוש רבינו תם מדתני במסכת שמחות פרק ז' גבי אשתו דלריך להמתין שלש רגלים כשיש לו בנים אבל אין לו בנים או שיש לו בנים קטנים מותר לישא אחרת לאחר שלשים יום ומותר לישא לריך לומר דלישא ולבעול קאמר דלכנום גרידא

די אלא אימא רבי יוסי אומר כל הנשים ינשאו. חוץ מאלמנה. ורבי יוסי לא איבול אתא לאשמועינן דבנישואין אפילו רבי יהודה מודה דאסור בימי איבול דהא שמחה היא אלא ינשאו אתא לאשמועינן ופליג אדרבי יהודה דאמר כל הנשואות יתארסו ואתא ר' יוסי למימר אפילו נשואות

ינשאו. וג' מחלוקות בדבר דת"ק אסר אפילו ארוסות ליארס דגזרו ארוסת ראשון אטו נשואה וגזרינן ארוסין דאחרון אטו נשואין דאחרון ור׳ יהודה סבר הנשוחות יתחרסו ולח גזר חירוסין אטו נשואין והארוסות ינשאו ולא גזר ארוסה אטו נשואה אבל הבחנה מיהא אית ליה ונשואה לא תנשא ורבי יוסי אפילו הבחנה לית ליה: ואיבעית אימא אים ליה. ואפ"ה ינשאו קתני יוולא אנשואות קאין אלא אארוסות קאי וה"ק כל הארוסות שנתגרשו ינשאו חוץ מן הארוסות אלמנות מחמת האיבול. ולקמן פריך מי חייל איבול אארוסה: אי הכי היינו ר' יהודה. דרבי יהודה נמי שרי ארוסה לינשא וליכא למימר הכא כדלעיל דרבי יוסי איבול אתא לאשמועינן דנשואין אסור כל ל' יום דהא בנשואין כ"ע מודו דשמחה היא וינשאו דקאמר רבי יהודה אגרושה דליכא איבול קאמר: איכא בינייהו נשוחה ליחרם. דקחמר רבי יהודה הגשוחות יתחרסו דלח גזר אירוסין אטו נשואין ואתא רבי יוסי למימר כל ארוסות [גרושות] ינשאו הואיל וליכא איבול שרי ומשום הבחנה לא מיתסרא דהא לאו מעוברת היא וארוסה אטו נשואה לא גזרינן אבל נשוחות לה יתהרסו דהיכה למיחש שמה מעוברת היא ואי שרית לה להתארם אתי לאינסובי: כל הנשים יתארסו. ואפילו נשואות: וכולן. הנשואות בין גרושה בין אלמנה לא ינשאו משום הבחנה עד שלשה חדשים: הכא נמי. תני הכי כל ארוסות גרושות ינשאו חוץ מז האלמנה אפי׳ ארוסה מפני האיבול: וכולן. הנשוחות לח ינשחו חפי׳ גרושה דליכא איבול דחיישינן להבחנה: אלא מסיפה דקתני וכולן לה ינשחו. דעל כרחך אנשואות לא ינשאו קאי דהא אוקמא רישא אארוסות ינשאו ולא גזרינן משום הבחנה דנשואות הלכך סיפה הנשוחות קחי דקתני לה ינשחו דבעינן הבחנה אבל איתרוסי שפיר דמי ולא גזרינן אירוסין אטו נשואין: סרין ואימא הכי כו'. דודאי סיפא אנשואין קאי כדקאמרת ומיהו לא תיתני לא ינשאו אלא לא יתארסו: ולא מיטמאה. (כ) כלומר אינה מלווה

להתעסק בו: גובה לסובסה. וכגון דכתב לה מן האירוסין: ה"ג אלא סנאי היא. אלא לעולם כדחתני

היחה

מתני׳ כל הנשים יתארסו וכדפרשינן בריש שמעתין דאנשואות האי ואיבול איכה בינייהו ואשמעינן דאירוסין בימי אבל אסור ודקשיה לך קודם הזמן דקתני ומארסין תנאי היא דאיכא למאן דאסר וההיא דקתני מארסין לאו דברי הכל היא ולא סבירא ליה לרבי יוסי: אלא אמר רב אשי. לא תוקמא כתנאי ורבי יוסי מודה בההיא דמארסין ודקשיא לך ק"ו הוא שאני בין אבילות חדשה 0 דתשעה באב דהוי אבילות ישנה ואבלות דרבים הלכך קילא: בזתנר׳ היתה

הגהות הב"ח (מ) גם' להנחין איבעית אימא לית ליה וחיבעית אימא: (ב) רש"י ד"ה ולא מיטמאה כלומר אינה מצווה. נ"ב עיין לעיל דף כט ע"ב: